

MÜNEBBİHAT 8

Eûzü billâhi mine'ş-şeytânî'r-racîm.

Bismillâhi'r-rahmânî'r-rahîm..

Elhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemin... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn.

Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!

Seyyidü's-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!

Habîb-i Hüdâ Muhâmmmed Mustafâ râ salevât!

Dün okuduğumuz yerde, İbn Abbas'a sorulan bir soru üzerine; "Günlerin hayırlısı Cuma günüdür. Ayların hayırlısı Ramazan ayıdır. Amellerin hayırlısı da beş vakit namazdır." demişti.

Hazret-i Ali Efendimiz buna karşılık: "Doğru söylemiş, herkes şöyle der ama ben de derim ki: Amellerin hayırlısı, Allah-u Teala'nın kabul ettiği ameldir. Ayların hayırlısı tövbe edebildiğin aydır. Günlerin hayırlısı da dünyadan iman ele göçebildiğin gündür." buyurmuştu.

اِذَا ارَادَ اللّٰهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا فَقَّهَهُ فِي الدِّينِ وَزَهَّدَهُ فِي
الدُّنْيَا وَبَصَّرَهُ بِعُيُوبِ نَفْسِهِ

Yine buyrulmuş ki:

(İzâ erâdallâhu bi-abdin hayran) Allah, bir kulu için hayır dilerse, (fekkahahû fi'd-dîn) onu dinini iyi bilen bir kul yapar. Dinini iyi bilir, dininin meselelerine hâkim olur.

Onun için en mühim şey fıkıh, yani dinin meselelerini iyi bilmektir. Ona çok gayret göstermek lazım; kolay öğrenilmez!

(Ve zehhedehû fi'd-dünyâ) İkincisi de dünyada onu zahid kılar. Allahu Teala bir kuluna hayır dilediğinde, o kuluna hem fıkıh ilmini hem de dünyada zahidlik verir. Dünyaya iltifat etmez yani...

(Ve bassarahû bi-uyûbi nefsihî) Ondan sonra hep kendi ayıplarını araştırır. Başkalarının ayıplarını değil de kendi ayıplarını araştırır. Bu güzel bir ders!..

وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ
ثَلَاثُ الطَّيِّبِ وَالنِّسَاءِ وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي
الصَّلَاةِ

Cenab-ı Peygamber buyurmuş ki:

“Bana sizin dünyanızdan üç şey sevdirdi:
Güzel koku.

Hanım.

Beş vakit namaz.”

وَكَانَ مَعَهُ أَصْحَابُهُ جُلُوسًا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ
رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَحُبِّبَ
إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا ثَلَاثَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ
وَانْفَاقُ مَالِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَأَنْ يَكُونَ ابْنَتِي
تَحْتَ رَسُولِ اللَّهِ

Tabi ashab-ı kiram, oturuyorlar etrafında... Ebubekir Sıddık da demiş ki:

“Bana da üç şey sevdirdi, ya Resulallah:
Sizin mübarek yüzünüze bakmak...
Yolunuzda malımı harcamak...

Benim kızımın —Hazret-i Aişe Validemiz—
sizin nikâhınızın altında bulunması...”

فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَدَقْتَ يَا أَبَا بَكْرٍ وَحُبِّبَ
إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا ثَلَاثَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالثَّوْبُ الْخَلِيقُ

Hazret-i Ömer de demiş ki:

“Bana da üç şey sevdirdi:

(*El’emrû bi’l-ma’rûf*) İyiliklerle emretmek.

(*Ven nehyü ani’l-münker*) Kötülüklerden menetmek.

Bir de eski elbise giymek...” demiş.

Yeniye de sevmezmiş. Hatta müminlerin halifesi olmuş. Cumhurun reisi yani... Üstündeki entarinin kaç yerinde yırtığı varmış; çubuklarla tutturulmuş. Sonra Acemistan fethe dilmiş ve ganimet çok gelmiş. Çok ganimet gelince oradan da bir şeyler hissesine düşmüş. Demişler:

“Artık elçiler geliyor dış memleketlerden... Onlara layık oturacak bir yer de yok. Elçilere mahsus bir ev yapalım. Sana da bir kıyafet yapalım. İslam’ın halifesi, elçilerin karşısına böyle perişan bir hâlde çıkmasın!”

Ama bunu söylemeye kimse cesaret edip de gidip diyemiyor. En nihayet kızı Hafsa’ya yalvarmışlar; o söyleyivermiş.

“Resulullah’ın yapmadığı şeyi ben nasıl yaparım? Onun yanında imkân yok muydu yapmaya bunları? Olmaz!” demiş. Orada

bulunanların hepsini ağlatmış. Onun için, fakirliği sevmek de onun şanındanmış.

فَقَالَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَدَقْتَ يَا عُمَرُ وَحُبِّبَ
إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا ثُلُثَ إِشْبَاعِ الْجِيعَانِ وَكِسْوَةَ الْعُرْيَانِ
وَتِلَاوَةَ الْقُرْآنِ

Hazret-i Osman:

“Ya Ömer, doğru söyledin! Ben de üç şeyi seviyorum:

(İşbâu’l-cîân) Açları doyurmak...

(Ve kisvetü’l-uryân) Çıplakları giydirmek...

(Ve tilâvetü’l-Kur’ân) Kur’an okumak...”

فَقَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَدَقْتَ يَا عُثْمَانُ وَحُبِّبَ
إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا ثُلُثَ الْخِدْمَةِ لِلصَّيْفِ وَالصَّوْمِ
فِي الصَّيْفِ وَالضَّرْبُ بِالسَّيْفِ

Hazret-i Ali de demiş ki:

“Doğru söyledin ya Osman! Ama, benim de var sevdiğim:

Misafirlere hizmet etmeyi severim.

Sıcak günlerde oruç tutmayı severim.

(Ve’d-darbu bi’s-seyf) Düşmanların kafasını kesmeyi severim.

فَبَيَّنَّاهُمْ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ
أَرْسَلَنِي اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمَّا سَمِعَ مَقَالَتَكُمْ
وَأَمَرَكُمْ أَنْ تَسْئَلُونِي عَمَّا أُحِبُّ إِنْ كُنْتَ مِنْ أَهْلِ
الدُّنْيَا فَقَالَ مَا تُحِبُّ إِنْ كُنْتَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا
فَقَالَ إِرْشَادُ الضَّالِّينَ وَمُؤَانَسَةُ الْغُرَبَاءِ الْقَانِتِينَ
وَمُعَاوَنَةُ أَهْلِ الْعِيَالِ الْمُعْسِرِينَ

Hazret-i Cebrail gelmiş. Demiş:

“Beni Cenab-ı Hak yolladı. Ben de dünya adamlarından olsaydım; bana da sorun bakayım, ne severdim?”

“Söyle bakalım!” demişler.

Demiş:

Şaşıranları, sapıkları uyarırdım, onları hak yola çevirirdim.

(*Ve müvâneseti’l-gurâbâi’l-kânitîn*) Gece-leri ibadet eden gariplerle dost olurdum.

Ailesi kalabalık olup da zor durumda olanlara yardım ederdim.” demiş.

وَقَالَ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُحِبُّ رَبُّ الْعِزَّةِ جَلَّ
جَلَالُهُ مِنْ عِبَادِهِ ثُلُثَ خِصَالٍ بِذُلِّ الْإِسْطِطَاعَةِ
وَالْبُكَاءِ عِنْدَ النَّدَامَةِ وَالصَّبْرِ عِنْدَ الْفَاقَةِ

Cenab-ı Hak da buyurmuş:

“Ben de üç şeyi severim:

(Bezlü’l-istıtâah) Gücünün yettiği kadar
çalışmak...

(Ve’l-bükâü inde’n-nedâme) Pişmanlık
zamanında ağlamak...

(Ve’s-sabru inde’l-fâkah) İhtiyaç zama-
nında da sabretmek...”

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ مَنْ اِعْتَصَمَ بِعَقْلِهِ ضَلَّ
وَمَنْ اِسْتَغْنَى بِمَالِهِ قَلَّ وَمَنْ عَزَّ بِمَخْلُوقٍ ذَلَّ

Bazı kimseler de söylemişler ki:

(Men i’tasame bi-aklihî dalle) Aklıyla ha-
reket edenler şaşırır, daima pişman olur.

Önceki akşam radyoda dinlemiştim: “Her
şey akılla yapılır.” diyor, birçok da deliller ge-
tiriyor. Fakat o akıl bu akıl değil... Herkesin
kendi kafasındaki akılla olursa kıyamet çoktan
kopar. O akıl kâmillerin aklı; peygamberlerin
aklı, velilerin aklı... Kâmil akıl, pislenmemiş

akıl, tertemiz akıl. Yoksa bizim akıllara kalırsa her zaman işte, istediğimiz gibi yaşamaya aklımız erer; başka şeye ermez ki...

Onun için, aklıyla hareket eden şaşırır yolunu... Kitaba bak! Kitap razı oluyorsa, ne ala... Değilse, o aklı bırak bir tarafa.

Şimdi bir anne gelmiş. Oğlu, bir kızı sevmiş. “Aman hoca efendi, elini öpeyim, ayağını öpeyim; benim çocuğa bir şey yazıver de kız ona nasip olsun...” Saçma saçma laflar... Ne kadar nasihat ettim; duymuyor, illa bir şeyler yapar mısın, diyor.

(*Ve men istağnâ bi-mâlihî*) Her kim malına güvenir de ben kimseye muhtaç olmayacağım derse o da elinden gider.

(*Ve men azze bi-mahlûkın zelle*) Etrafındaki insanlarla övünç duyuyorsa kabilesiyle, eşleriyle, dostlarıyla... O da yakın zamanda kötü duruma düşer.”

Görünen hadiseler yani, bunları hep gördük.

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ ثَمَرَةُ الْمَعْرِفَةِ ثَلَاثُ خِصَالٍ
الْحَيَاءُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْأُنْسُ بِاللَّهِ

Bazı âlimler buyurmuş ki:

(*Semeretü'l-ma'rifeti selâsü hısâlin*) “Marifetin meyveleri üçtür:

(*Elhayâü min'allâh*) Allah'tan haya etmek...

(*Vel hubbü fi'llâh*) Allah için sevmek...

(*Vel ünsü bi'llâh*) Allah ile dostluk etmek...”

وَعَنِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ الْمَحَبَّةُ أَسَاسُ
الْمَعْرِفَةِ وَالْعِفَّةُ عَلَامَةُ الْيَقِينِ وَرَأْسُ الْيَقِينِ
الْتَّقْوَى وَالرِّضَى بِتَقْدِيرِ اللَّهِ تَعَالَى

Sallallahu Aleyhi ve Sellem buyurmuş ki:

(*Elmuhabbetü esâsü'l-ma'rifet*) “Marifetin kökü sevmedir. Allah'ı sevmek...

(*Ve'l-iffetü alâmetü'l-yakîn*) İffet de yakınlık alametidir. İffet, hayanın bir eşi...

(*Ve re'sül yakîn, ettakvâ*) Hakka yakın olmanın da başı takvadır. Takvası olmayan insan, hakka yakın olamaz!. (*ve'r-rıdâ bi-takdîrillâhi teâlâ*) Ve Allahu Teala'nın takdirine de rıza göstermesi gerekir.”

وَعَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ
مَنْ أَحَبَّ اللَّهَ أَحَبَّ مَنْ أَحَبَّهُ اللَّهُ تَعَالَى أَحَبَّ

مَنْ أَحَبَّهُ اللَّهُ تَعَالَى أَحَبَّ مَا أُحِبَّ فِي اللَّهِ تَعَالَى
وَمَنْ أَحَبَّ مَا أُحِبَّ فِي اللَّهِ تَعَالَى أَحَبُّ
أَنْ لَا يَعْرِفَهُ النَّاسُ

Süfyan b. Uyeyne diyor ki:

(*Men ehabballâhu, ehabbe men ehabbe-hullâh*) “Her kim Allah’ı seviyorsa Allah’ın sev-diklerini de sever.

(*Ve men ehabbe men ehabbehullah*) Her kim Allahu Teala’nın sevdiğini seviyorsa (*ehabbe mâ ehabbe fi’llâhi*) sevdiğini de Allah için sever.

(*Ve men ehabbe mâ ehabbe fi’llâhi teâlâ, ehabbe en lâ-ya’rifehü’n-nâs*) Her kim sevdik-lerini Allah için seviyorsa insanların onu bilme-sini istemez.”

Allah’ı seven, Allah’ın sevdiğini seven, Al-lah’ın sevdiğini de Allah için seven, kendisinin insanlar tarafından bilinmesini de istemez!.. Çünkü rahat vermezler. Kadının benim başıma musallat olduğu gibi, herkes gelir musallat olur.

وَعَنِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ صِدْقُ
الْمُحَبَّةِ فِي ثَلَاثٍ خِصَالٍ أَنْ يَخْتَارَ كَلَامَ حَبِيبِهِ
عَلَى كَلَامِ غَيْرِهِ وَيَخْتَارَ مُجَالَسَةَ حَبِيبِهِ
عَلَى مُجَالَسَةِ غَيْرِهِ وَيَخْتَارَ رِضَاءَ حَبِيبِهِ
عَلَى رِضَاءِ غَيْرِهِ

Hız. Peygamber buyurmuş ki:

(Sıdkul muhabbeti fi selâs) “Muhabbetteki sadakat, doğruluk; hakikaten onu seviyorsa üç şeyle belli olur:

(En yahtâra kelâme habîbihî alâ kelâmi gayrihî) Allah'ın kelimasını başkalarının kelimasına tercih eder.”

Hakkın kelamı dururken başkalarıyla konuşmayı istemez. Kur'an var... Okuyacaksan oku böyle... Başkalarıyla konuşmaktan ne çıkar?

(Ve yehtara mücâlesete habîbihî alâ mücâleseti gayrihî) “Allahu Teala'nın sevdikleriyle oturur, başkalarıyla oturmaz.”

(Ve yehtara ridâ habîbihî ala ridâ gayrihî) Başkalarının razı olacağı şey üzerinde değil de dostunun razı olacağı şey üzerinde durur.

Hakkın istediği gibi hareket eder.”

Başkalarının rızasını istemektense Allah’ın rızasını istiyor. Başkasını memnun edeceğim ama Allah memnun olmazsa o memnun olmuş ne fayda bana?.. Allah’ı razı etmek, Allah’ı memnun etmek her şeyden üstün...

Her kim, “Başkaları darılacakmış... Darılsın varsın yeter ki Allah, benden razı olsun!” diyor, yaptığı işi ona göre yapıyorsa Allahu Teala onun her işine kefildir, onu muhafaza eder, müdafaa eder.

Fakat kim ki “Şu insanları memnun edeyim de Allah bana darılırsa darılsın...” derse -ki Allahu Teala’nın da rızası yoksa bu işte- o zaman o aç susuz gider.

وَعَنْ وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهٍ الْيَمَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ
مَكْتُوبٌ فِي التَّوْرَةِ الْحَرِيسُ فَقِيرٌ وَإِنْ كَانَ مَلِكُ
الدُّنْيَا وَالْمُطِيعُ مُطَاعٌ وَإِنْ كَانَ مَمْلُوكًا وَالْقَائِعُ
غَنَى وَإِنْ كَانَ جَائِعًا

Vehb b. Münebbih’ten:

“Tevrat’ta yazılıdır ki:

(*El-harîsu fakîrun ve in kâne melike’d-dünyâ*) Haris (aşırı hırslı olan) her zaman

fakirdir, isterse dünyaya sahip olsun...

(*Ve'l-mutî', mutâun ve in kâne memlûken*) Muti (itaat eden) köle de olsa Allah-u Teala'ya itaat ettiğinden dolayı Allah-u Teala onu mahrum bırakmaz!

(*Ve'l-kâniü ganiyyün*) Kanaat eden daima zengindir. (*ve in kâne câian*) Aç da olsa kanaati sayesinde zengin olur.”

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ مَنْ عَرَفَ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَعَ
الْخَلْقِ لَذَّةٌ وَمَنْ عَرَفَ الدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهَا رَغْبَةٌ
وَمَنْ عَرَفَ عَدْلَ اللَّهِ تَعَالَى لَمْ يَتَقَدَّمْ إِلَيْهِ الْخُصَمَاءُ

Bazı âlimler de demiş ki:

(*Men arafallâhe lem-yekûn lehû me'a'l-halkı lezzetün*) “Allah’ı tanıyan ve Allah’ı bilen, halk ile hiçbir lezzet alamaz. Halkın muhabbetinden, hareketlerinden, şundan, bundan hiçbir lezzet alamaz!

(*Ve men arafe'd-dünyâ lem-yekûn lehû fîhâ rağbetün*) Her kim dünyayı tanırsa, dünyaya hiç rağbet etmez. Çünkü sadakati yok, herkesi götürüyor. Ne yapalım, kimse bırakmıyor burada... Vakti gelince alıp gidiyor.

(*Ve men arafe adla'llâhu teâlâ, lem-yetekaddem ileyhi'l-hasmâü*) Her kim de Allah’ın

adaletini bilirse onun karşısına hiçbir düşman çıkmaz!” Kendisine düşman etmez kimseyi ki ondan bir düşmanlık çıksın da bunu dava etsin...

Boynuzsuz koyunun boynuzludan hakkını alacağı günü anlayan adam, başkasının hakkına girmez. Onun için kendisinden çıkıp da “Benim de bunda bir hakkım var!” diyen bulunmaz.

وَعَنْ ذِي النُّونِ الْمِصْرِيِّ كُلُّ خَائِفٍ هَارِبٌ وَكُلُّ
رَاغِبٍ طَالِبٌ وَكُلُّ آنِسٍ بِاللَّهِ مُسْتَوْحِشٌ عَنْ نَفْسِهِ

Zünnun el-Mısrî Hazretleri de şöyle diyor:
(*Küllü hâifin hâribün*) “Allah’tan korkan, dünyanın nimetlerinden kaçır.

(*Ve küllü râğibin tâlibün*) Cenneti isteyen de ona taliptir.

(*Ve küllü ânisin billâhi müstevhışün an nefsihî*) Allah’ı sevenler, Allah’la dostluk edenler nefsinden korku üzerindedirler ki bu dostluk bozulmasın!.

وَقَالَ الْعَارِفُ بِاللَّهِ تَعَالَى أَسِيرٌ وَقَلْبُهُ بَصِيرٌ
وَعَمَلُهُ لِلَّهِ كَثِيرٌ

Yine şöyle demiş:

(*El-’ârifü bi’llâhi teala esîrün*) Allah’ı

hakkıyla bilen ârif kişi esirdir.

(*Ve kalbühû basîrun*) Kalbi basiretlidir.

(*Ve amelühû li'llâhi kesîrun*) Allah için de ameli çoktur.

وَقَالَ الْعَارِفُ بِاللَّهِ تَعَالَى وَفِيَّ وَقَلْبُهُ ذَكِيٌّ
وَعَمَلُهُ لِلَّهِ زَكِيٌّ

Yine şöyle demiş:

(*El-'ârifü bi'llâhi te'âlâ vefiyyün*) “Ârif olan, sözünde durur, vefa sahibidir.

(*Ve kalbühû zekiyyün*) Kalbi zekidir.

(*Ve amelühû li'llâhi zekiyyün*) Ameli de tertemizdir.”

وَعَنْ أَبِي سُلَيْمَانَ الدَّارَانِيِّ أَنَّهُ قَالَ أَصْلُ كُلِّ خَيْرٍ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ وَمِفْتَاحُ الدُّنْيَا
الشَّيْبَعُ وَمِفْتَاحُ الْآخِرَةِ الْجُوعُ

Ebu Süleyman-ı Daranî Hazretleri diyor ki:

(*Aslu külli hayrin fi'd-dünyâ ve'l-âhire*)

“Dünyada ahirette bütün hayırların aslı:

(*El-havfü mina'llâhi*) Allah’tan korkmak-

tır. Allah’tan korkmuyor musun?.. Olmaz!

(*Ve miftâhu'd-dünyâ eş-şebe'u*) Dünyanın

anahtarı tokluktur.

(*Ve miftâhu'l-âhireti elcû'u*) Ahiretin anahtarı da açlıktır.”

Elhamdlillah, Cenab-ı Hak Ramazanı veriyor da, Ramazan sayesinde biraz açlığın kıymetini anlıyoruz.

وَقِيلَ الْعِبَادَةُ حِرْفَةٌ وَحَانُوتُهَا الْخُلُوعُ وَرَأْسُ مَالِهَا
التَّقْوَى وَرَبْحُهَا الْجَنَّةُ

Denilmiş ki:

(*El-'ibâdetü hırfetün*) ibadet bir sanattır (*ve hânûtühâ, el-halvetü*) ve onun dükkânı yalnızlıktır. Hani sanatın bir dükkânı olacak ya; ibadetin dükkânı da halvet¹'tir. Yoksa böyle halkın arasına karışınca ibadetin tadını kaçırmalar elinden...

(*Ve re'si mâlühâ et-takvâ*) Bunun sermayesi de takvadır. İbadet sanat, satılacak yerleri halvet, sermayesi de takvadır.

(*Ve ribhuhâ elcenneh*) Kazancı da

¹ Halvet: Günahtan korunmak ve daha iyi ibadet etmek için ıssız yerlerde yaşamayı tercih etmek anlamında bir tasavvuf terimi.

cennettir.

قَالَ مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ إِحْبِسْ ثُلْثًا بِثُلْثٍ حَتَّى تَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْكِبَرُ بِالتَّوَاضُعِ وَالْحِرْصُ بِالْقَنَاعَةِ
وَالْحَسَدُ بِالنَّصِيحَةِ

Malik bin Dinar demiş ki:

(Ahsin sülüsen bi-sülüsîn hattâ tekûne mine'l-mü'minîn) Üç şeye karşı üç iyilikte bulunursan müminlerden olursun:

(El-kibre bi't-tevâdu') Kibre karşı tevazu...

(Ve'l-hırsa bi'l-kanâat) Hırsa karşı kanaat...

(Ve'l-hasede bi'n-nasîhat) Hasede karşı nasihat...

DÖRTLÜ BÖLÜM

رَوَى عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِأَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا أَبَا ذَرٍّ جَدِّ السَّفِينَةِ فَإِنَّ الْبَحْرَ
عَمِيقٌ وَخُذِ الزَّادَ كَامِلًا فَإِنَّ السَّفَرَ بَعِيدٌ وَخَفِّفِ
الْحِمْلَ فَإِنَّ الْعَقَبَةَ كَوْدٌ وَاخْلُصِ الْعَمَلَ فَإِنَّ النَّاقِدُ
بَصِيرٌ

Ebu Zer var ya, ona Cenab-ı Peygamber diyor ki:

(*Yâ Ebâzer, ceddidi's-sefineh*) “Ey Ebu Zer, gemini yenile (*fe-inne'l-bahra amîk*) çünkü gideceğin deniz çok derin bir denizdir. Eski gemiyle gidilmez o denize, gemini yenile!..

(*Ve huzi'z-zâde kâmilên*) Yemeğini, erzakını gemiye doldur; (*fe-inne's-sefere bâid*) gideceğin yer uzak bir yoldur. Öyle az bir şeyle gidersen orada aç kalırsın.

(*Ve haffifi'l-hımle*) Yükünü de hafif et (*fe-inne'l-akabete keûdün*) çünkü çok yokuş yollardan geçeceksin. Ağır yükle, o yokuş yoldu çıkamazsın.

(*Ve ahlisi'l-amel*) Amelini de halis et; (*fe-inne'n-nâkıde basîrun*) çünkü, Allah seni görüyor.

Allah cümlemizi affetsin... Bizlere yardım etsin... Bu nasihatleri dinlemek kolay da bunları tutmak ve onlarla amel etmek asıl meseledir.

Dünyanın da şerrinden muhafaza etsin... Dünyaya ait olan şeyler ağırlık. Bu kadar

ticaretin var, bu kadar sanatın var, bu kadar işlerin var. Bunların altından çıkabilmek kolay bir şey değil yani... Yarın Azrail geldi miydi, dinlemez bunların hiç birisini!

—Benim bu fabrikam var, bu kadar işlerim var... Bu kadar işçim var; bunlara paralar vereceğim, şunu edeceğim, bunu edeceğim...

Hiç birisini dinleyen olmaz. Onun için hesabını güzel tut, her şeyi güzel yap ki Azrail geldiği vakitte sıkıntı çekmeden güzelce gidesin.

Cenab-ı Hak, rızasına muvafık ameller nasip etsin cümlemize... Bu mübarek aydaki emeklerimiz boşa gitmesin... Cennet ve Cema-liyle de cümlemize ihsan etsin inşallah...

el-Fatihah!..

Mehmet Zahid KOTKU

06.10.1974 / Ramazan 1394

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/
Münebbihat Dersleri'ne PDF olarak ulaşmak
için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ